

Въ въздуха отново се изви камшика и Финтифлюшка затича край оградата къмъ дъската. Тя искаше да я заобиколи, но пакъ чу плющенето на камшика и мѣни посоката си, като прескочи дъската.

Вмѣсто дъската, почнаха да слагатъ препятствия все по-високи и по-високи, които Чушка лесно се научи да прескача. Краката ѝ бързо закрепнаха, мускулитѣ ѝ се развиха, и тя стана отличенъ гимнастикъ-прескоквачъ.

Следъ това накарахъ Чушка да стѣпва съ преднитѣ си крака на едно малко столче и въ това положение да чака наградата си — парчето хлѣбъ, съ което я примамвахъ.

Щомъ тя изядаше дадения ѝ хлѣбъ и протѣгаше глава къмъ ржката ми за друго парче, азъ слагахъ такова до преднитѣ ѝ крака. Тя се навеждаше и бързаше да изяде хлѣба. Азъ вдигахъ кжсчета съ дѣсната си ржка и толкова нависоко, че тя по никакъвъ начинъ не можеше да го стигне. После съ лѣвата си ржка слагахъ кжсче до краката си, и тя го изядаше.

Скоро Чушка почна да се досѣща, че вдигне ли главата си нагоре и я наведе пакъ надолу, веднага получава награда. Тѣй азъ научихъ прасето да се покланя. Третиятъ номеръ за представлението „дресираната свиня“ бѣше вече готовъ.

Веднажъ сложихме на арената половинка отъ бѣчва, разрѣзана по дължината ѝ. Прасето помисли, вижда се, че трѣбва да я прескочи, затича се и право отгоре ѝ, но веднага скочи на другата страна. За това тя нищо не получи . . . а вареното месо въ ржцетѣ ми мирисеше тѣй приятно!

Плющенето на камшика отново накара прасето да тича къмъ бѣчвата; то я прескочи, но пакъ остана безъ награда.

Това продължи доста време; най-сетне прасето се измори и азъ, заедно съ служителя, го качихме на бѣчвата. Следъ това то получи лакомия кжсъ.